

L Ö G

46

30. júní

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að innheimta skemmtanaskatt með viðauka árið 1942.

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Skemmtanaskatt samkvæmt lögum nr. 56 31. maí 1927 skal árið 1942 heimilt að innheimta af kvikmyndasýningum með 200% álagi og af öðrum skemmtunum með 20% álagi. Þó skulu leiksýningar, hljómleikar og söngskemmtanir innlendra manna undanþegnar álagningunni.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. júní 1942.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Magnús Jónsson.

AUGLÝSING

47

30. júní

um staðfestingu ríkisstjóra á reglugerð fyrir Háskóla Íslands.

Samkvæmt tillögum ráðuneytisins hefur ríkisstjóri staðfest eftirfarandi

REGLUGERÐ
fyrir Háskóla Íslands.

I. Stjórn háskólans.

1. gr.

Stjórn háskólans er falin rektor og háskólaráði.

2. gr.

Rektor er kosinn af prófessorum og dósentum háskólans til þriggja ára í senn, en prófessorar einir eru kjörgengir.

Sá prófessor er rétt kjörinn rektor, sem fengið hefur meira hluta greiddra atkvæða, enda hafi tveir þriðju hlutar kosningarbærra kennara átt þátt í atkvæðagreiðslunni.

Rektorskosning fer fram 14. dag maímánaðar eða næsta virkan dag.

Hafi enginn fengið yfir helming atkvæða, skal kjósa af nýju um þá tvo eða fleiri, er flest atkvæði fengu, og er sá þá rétt kosinn, sem flest atkvæði fær. Séu atkvæði jöfn, ræður hlutkesti.

Rektor má endurkjósa, en ekki er hann skyldur að taka við endurkjöri. Rektor tekur við störfum með byrjun háskólaárs.

47
30. júní

Birta skal stjórnarráðinu úrslit rektorskosningar.

Nú fellur rektor frá eða verður að láta af störfum áður en rektorsár hans eru liðin, og skal þá kjósa nýjan rektor svo fljótt, sem því verður við komið, en varaforseti háskólaráðs gegni rektorsstörfum þangað til. Skal hinn nýi rektor kosinn til þriggja ára, en það, sem eftir er háskólaárs, er hann tekur við, skal teljast sem eitt ár.

3. gr.

Rektor og forsetar deildanna skipa háskólaráðið. Rektor er sjálfkjörinn forseti ráðsins, en varaforseta kys ráðið sér úr sínum hóp á fyrsta fundi sínum.

Rektor boðar fundi, er þörf krefur, svo og er tveir háskólaráðsmenn eða þriðjungur kennara óskar þess. Fundi skal boða bréflaga og með tveggja daga fyrirvara. Dagskrá fylgi fundarboði. Fundi skal jafnaðarlega halda á föstudögum.

Skyldur er hver háskólaráðsmaður að sækja fundi. Hamli forföll, skýri hann rektor frá þeim, og getur hann þá jafnframt sent tillögur sínar um fundarefni, en ekki teljast þær tillögur sem atkvæði.

Fundur er því aðeins lögmætur, að meiri hluti háskólaráðsmanna sé viðstaddur. Sé fundur haldinn að ósk kennara utan háskólaráðs, mega hvatamenn fundar senda jafnmarga fulltrúa úr sínum hóp á fundinn og margir eru menn í háskólaráðinu, og hafa þeir fulltrúar þá málfrelsi, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki

Afl atkvæða ræður úrslitum mála á háskólaráðsfundi. Séu atkvæði jöfn, sker atkvæði forseta úr. Bókfæra skal gerðir funda og gerðabók lesin og undirskrifuð í lok hvers fundar.

4. gr.

Háskólaráðið hefur hið æðsta úrskurðarvald í öllum málefnum háskólans, að svo miklu leyti sem það vald er eigi með lögum lagt í hendur annarra stjórnarvalda.

5. gr.

Háskólaráðið fer með undirbúning mála þeirra, er háskólann snerta og leggja á fyrir æðri stjórnarvöld. Það lætur stjórnarráðinu í té allar þær upplýsingar, sem stjórnarráðið þarf á að halda og snerta háskólann sérstaklega.

Áður en nógildandi eða síðar settum ákvæðum um háskólann verður breytt eða við þau aukið, skal leita umsagnar háskólaráðs um breytinguna eða viðaukann, sem og um nýmæli. Snerti málið sérstaklega tiltekna deild, skal háskólaráðið leita álits deildarinnar.

6. gr.

Stjórnarráðið skipar ritara háskólans. Bókavörð, svo og dyravörð og aðra starfsmenn skipar háskólaráðið og setur öllum starfsmönnum erindisbréf.

Háskólaráðið getur vikið þeim starfsmönnum frá, er það hefur skipað. Stjórnarráðið vikur ritara frá, og skal það ætíð gert, ef rektor háskólans og meiri hluti háskólaráðs krefjast þess.

7. gr.

Háskólaráðið hlutast til um, að gefin verði út árlega á prenti árbók háskólans, en í henni á að vera skýrsla um starfsemi háskólans, um söfn hans og sjóði og um það, hvernig farið hefur verið með fé það, sem háskólinn hefur haft til umráða.

II. Deildir og kennarar.

8. gr.

Í háskólanum eru fyrst um sinn fjórar deildir: Guðfræðideild, læknadeild, laa- og hagfræðideild og heimspekideild.

9. gr.

Kennarar háskólans eru prófessorar, dósentar og aukakennarar, en aukakennarar eru þeir kennarar nefndir, sem jafnframt gegna embættum eða öðrum aðalstörfum.

Áður en fast kennaraembætti við Háskóla Íslands (prófessors- eða dósentsembætti) er veitt, skal það auglýst til umsóknar með hæfilegum umsóknarfresti.

Umsækjendur skulu láta fylgja umsókn sinni ítarlega skýrslu um vísindastörf þau, er þeir hafa unnið, ritsmíðir og rannsóknir, svo og námsferil sinn og störf. Með umsókninni skulu send eintök af vísindalegum ritum og ritgerðum umsækjenda, prentuðum og óprentuðum.

Skípa skal hverju sinni 5 manna nefnd til þess að dæma um hæfi umsækjenda til að gegna embættinu. Nefnir háskólaráð til þess tvo af nefndarmönnum, ráðherra sá, er fer með kennslumál, aðra tvo og hlutaðeigandi deild einn, og er sá formaður nefndarinnar. Engan má nefna í nefnd þessa, sem eigi er viðurkenndur fræðimaður í vísindagrein þeirri, sem umsækjendum er ætlað að kenna.

Telji háskólaráð sérstaka örðugleika vera á því, að fá 5 hæfa menn til dómsins, má nefndin vera skipuð þrem mönnum, og tilnefnir þá háskólaráð einn þeirra, ráðherra sá, er fer með kennslumál, annan og hlutaðeigandi deild hinn þriðja.

Nefnd þessi skal láta uppi rökstutt álit um vísindalegt gildi rita umsækjenda og rannsókna, og hvort af þeim megi ráða, að umsækjandi sé hæfur til að gegna embættinu. Álitsgerð nefndarinnar skal höfð til hliðsjónar, er embættið er veitt, og má engum manni veita fast kennaraembætti við háskólann, nema meiri hluti nefndarinnar hafi látið í ljósi það álit, að hann sé hæfur til þess.

10. gr.

Hver háskóladeild velur úr sínum hópi deildarforseta (dekanus), og er hann sjálfkjörinn í háskólaráðið.

Deildarforseti er kosinn til eins árs í senn. Deildarforseta má endurkjósa, en hann getur skorast undan endurkjöri, þangað til ár er liðið frá því, er hann gegndi deildarforsetastörfum síðast.

Deildarforsetar eru kosnir í lok kennsluárs, en taka við starfi með byrjun næsta kennsluárs.

Allir deildarkennarar eiga atkvæði um kjör deildarforseta, en prófessorar einir eru kjörgengir.

11. gr.

Deildarfundi skal halda eftir þörfum, eða þegar meiri hluti deildarkennara óskar þess. Deildarforseti boðar fundi bréflega með eins dags fyrirvara, og sé fundarefnis getið í fundarboðinu.

Á deildarfundum eiga sæti deildarkennarar og rektor, ef honum sýnist svo. Deildarkennarar einir eru þó atkvæðisbærir. Deildarfundur er því aðeins lögmætur, að meira en helmingur deildarkennara sæki fundinn. Deildarforseti stýrir fundi. Geti forseti ekki sótt fund, kjósa fundarmenn mann úr sínum flokki til að stýra fundi.

Afl atkvæða ræður á deildarfundum. Séu atkvæði jöfn, sker atkvæði fundarstjóra úr.

Bókfærðar skulu gerðir deildarfunda og gerðabók lesin og undirskrifuð áður en fundi er slitið.

47

30. júní

12. gr.

Nú þykir ástæða til þess að setja nýmæli um deildarmál, og gerir deildin þá uppástungu um málið til háskólaráðs.

13. gr.

Hver deild semur lestrar- og kennsluáætlun fyrir sig. Skal þar nákvæmlega lýst, hverjar námsgreinar séu kenndar innan hverrar deildar, hvernig kennslugreinum sé skipt eftir kennslumissum, hve námstíminn sé langur, hvernig kennarar hagi kennslu sinni (með fyrirlestrum, yfirheyrslum eða æfingum), hvernig prófum, embættisprófum og undirbúningsprófum sé hagað o. s. frv.

14. gr.

Deildarforsetar annast um, að til sé í tæka tíð nákvæm skrá um fyrirlestra, yfirheyrslur og æfingar í kennslumissum því, sem í hönd fer. Deildarskýrslur þessar skulu prentaðir í einu lagi, enda gæti rektor þess, að skýrslurnar séu í samræmi við lestrar- og kennsluáætlanir deildanna.

15. gr.

Hver háskóladeild ákveður, hvort eða að hve miklu leyti kennsla skuli fara fram meðan á prófum stendur. Hver háskóladeild sker úr því, hvort öðrum en stúdentum sé heimilt að sækja æfingar og yfirheyrslur við háskólann.

16. gr.

Hver deild ákveður, hve margar stundir hver deildarkennari skuli kenna á viku. Auk þess er hverjum háskólakennara heimilt að halda fyrirlestra í háskólanum um sjálfvalið efni, enda segi kennari rektor til um það fyrir fram.

17. gr.

Háskólaráðið getur veitt kennurum lausn í bili undan kennsluskyldu, allt að hálfum mánuði. Til lausnar um lengri tíma og ferðar út úr landinu eða dvalar þar, meðan stendur á kennslu, þarf aftur á móti samþykki stjórnarráðsins, að fengnum tillögum háskólaráðs.

III. Nemendur og kennsla.

18. gr.

Hver sá, kona eða karl, sem lokið hefur stúdentsprófi við hinn almenna menntaskóla í Reykjavík, menntaskólann á Akureyri eða annan innlendan skóla jafngildan þeim, á rétt á að verða skrásettur háskólaborgari, gegn því að greiða skrásetningargjald til háskólans, enda sé mannorð hans óflekkað. Háskólaráðið getur veitt mönnum, sem tekið hafa próf við erlenda skóla, sem jafngildir íslenzku stúdentsprófi, rétt til að láta skrásetja sig við háskólann.

Háskólaráðið getur þó, samkvæmt tillögum hlutaðeigandi háskóladeildar, kveðið svo á í samþykkt, að aðeins ákveðinn fjöldi nýrra stúdenta skuli skráðir í deildina á ári hverju. Óski fleiri stúdentar skrásetningar en samþykkt leyfir, er háskólaráði heimilt að setja, í samráði við hverja deild, ákvæði um, eftir hverjum reglum hinni tilteknu tölu sé veittur aðgangur að deildinni.

Nú er aðgangur að háskóladeild takmarkaður, og getur háskólaráð þá mælt svo fyrir, að stúdentum þeim, sem í deildinni eru, skuli skylt að sýna í lok hvers kennslumissumris vottorð kennara deildarinnar um, að þeir hafi stundað nám í deildinni það kennslumissumri.

Nú æskir stúdent skrásetningar, og tilkynnir hann þá ritara háskólans það, 47 og hverja námsgrein hann ætlar að stunda, fyrir byrjun kennslumisseris, og greiði 30. júní jafnframt 25 kr. skrásetningargjald.

Skipti stúdent um námsgrein, ber honum að láta skrásetja sig í deild þeirri, sem hann ætlar að stunda nám í.

Skrásettur stúdent fær borgarabréf hjá rektor.

19. gr.

Læknisskoðun skal fara fram á hverjum stúdent, sem æskir skrásetningar, og verður sú skoðun framkvæmd stúdentum að kostnaðarlausu, af lækni þeim, er háskólaráð ræður til þess. Skytt er hverjum stúdent að láta skoða sig með sama hætti í byrjun 3. námsárs.

20. gr.

Um leið og stúdent er skrásettur, skal honum afhent námsferilsbók. Í bók þessa skal skrá undirbúningspróf þau, er stúdentinn tekur á námstímanum, þátttöku hans í fyrirskipuðum námskeiðum, svo og í fyrirskipuðum íþróttaiðkunum og tímasókn hans fyrir hvert háskólamisseri. Þar skal og getið læknisskoðunar þeirrar, er stúdentinn skal ganga undir, og annars þess, er háskólaráð telur vert, að getið sé í námsferilsbók. Námsferilsbók skal stúdent jafnan skytt að sýna, er hann lætur skrásetja sig til prófs eða sækir um styrk af fé háskólans og endrarnær, er rektor eða deildarforseti krefjast þess.

21. gr.

Skrásettir stúdentar eru skyldir að gæta velsæmis

Verði skrásettur stúdent sekur um einhver afbrot gegn settum reglum háskólans, getur háskólaráð gert honum hegningu. Er hegningin áminning, styrkmissir, brottrekstur um lengri eða skemmri tíma eða fyrir fullt og allt.

Nú verður skrásettur stúdent sekur að lagadómi um verk, sem svivirðilegt er að almenningsáliti, og er hann þá rækur.

Brottrekstur fyrir fullt og allt, fyrir hverja sök sem er, skal þegar í stað tilkynna stjórnarráðinu.

22. gr.

Sé hafin réttarrannsókn gegn háskólastúdent fyrir glæp, eða honum stefnt dómstefnu fyrir þá sök, skal valdsmaður þegar í stað skýra rektor frá því.

23. gr.

Afskiptum háskólans af skrásettum stúdentum lýkur ekki fyrr en stúdent hættir námi að fullu, enda hafi hann sagt ritara til um það. Hafi stúdent ekki sótt háskólann í 4 kennslumisseri, eða 2 kennslumisseri, sé aðgangur að deild þeirri, sem hann er skrásettur í, takmarkaður samkv. 2. málsg. 18. gr., er litið svo á, að hann sé hættur við nám. Ritari skrifi athugasemd um það í skrásetningarbók háskólans.

24. gr.

Kennsluár háskólans skiptist í tvö kennslumisseri. Nær hið fyrra frá 1. október til 31. janúar og hið síðara frá 1. febrúar til 15. júní

Stúdentar skulu koma til náms við upphaf hvers kennsluárs á þeim tíma, sem háskólaráð ákveður hverju sinni.

Meðan á kennslutíma stendur mega stúdentar eigi fara í brott úr bænum, svo að þeir geti eigi sótt kennslustundir, nema þeir hafi fengið leyfi deildarforseta til þess.

47

30. júní

25. gr.
Á háskólaárinu eru eftirfarandi leyfi: jólaaleyfi frá 20. desember til 6. janúar, páskaleyfi frá miðvikudegi fyrir skírdag til þriðja í páskum og hvítasunnuleyfi frá laugardegi fyrir hvítasunnu til þriðjudags eftir hvítasunnu. Byrjunar- og lokadagur hvers leyfis telst með því. Auk þessara leyfa er kennsluhlé á sumardaginn fyrsta og 1. desember.

Háskólaráð eða deildir geta gefið leyfi einstaka daga, að gefnu tilefni.

26. gr.

Fyrirlestrar fara fram í heyranda hljóði. Yfirheyrsla og æfingar til embættisnáms eru þó fyrir stúdenta eina.

27. gr.

Kennslan fer fram með fyrirlestrum, æfingum og yfirheyrslum, og skal við kennsluna nota prentaðar bækur, svo sem til vinnst. Skriflegar og verklegar æfingar skal halda eftir þörfum.

28. gr.

Allir skrásettir stúdentar eru skyldir að leggja stund á leikfimi og sund 4 fyrstu námsmisseri.

Í leikfimi skulu stúdentar hafa sótt 80 kennslustundir.

Í sundi skulu stúdentar hafa sótt 40 kennslustundir. Auk þess skulu þeir hafa leyst af hendi prófnaun sem hér segir:

- a. 200 m bringusund,
- b. 25 m björgunarsund með mann, kunna leysitök, lífgunaraðferðir og dýfingar úr eins til tveggja m hæð.

Áður en stúdent segir sig til embættisprófs skal hann leggja fram skilríki fyrir því, að hann hafi samvirkusamlega tekið þátt í leikfimi og sundæfingum og lokið prófnaun þeirri, sem getið var um.

Undanþegnir ákvæðum þessarar greinar eru þeir stúdentar einir, sem sýnt geta vottorð frá lækni háskólans, að þeir séu eigi færir til íþróttaiðkana.

29. gr.

Í guðfræðideildinni er veitt kennsla í þessum greinum:

1. Í gamlamenteisfræðum:
 - a. skýringar á völdum köflum úr gamlamenteintinu,
 - b. trúarsögu Ísraels,
 - c. inngangsfraði gamlamenteisins og
 - d. stuttu yfirliti yfir Ísraelssögu.
2. Í nýjateamenteisfræðum:
 - a. nákvæmri skýringu á þessum ritum nýjateamenteisins á grísku: Guðspjöllunum fjórum, Rómverjabréfinu, fyrra Korintubréfi, Galatabréfi og fyrra Pétursbréfi.
 - b. skýringu á öðrum ritum nýjateamenteisins á íslenzku. Við skýringarnar skal farið yfir guðfræði nýjateamenteisins, einkum um mikilsvarðandi og sérkennileg hugtök og meginstefnur höfundanna.
 - c. inngangsfraði nýjateamenteisins.
3. Í samstæðilegri guðfræði:
 - a. kristilegri trúfræði,
 - b. kristilegri siðfræði,

- c. trúarvarnarfræði og
- d. játningafræði.

Tvær hinar síðartöldu fræðigreinar (3 c. og d.) skulu þó því aðeins kenndar, að ekki sé tekið það tillit til þeirra í trúfræðikennslunni, er geri óþarfa kennslu í þeim sérstaklega.

4. Í kirkjusögu:
 - a. almennri kirkju- og trúarlærdómssögu og
 - b. kirkjusögu Íslands.
5. Í almennri trúarbragðafræði, að svo miklu leyti sem kennslukraftar leyfa:
 - a. almennri trúarbragðasögu,
 - b. trúarheimspeki og
 - c. trúarlífssálarfræði.
6. Í kennimannlegri guðfræði:
 - a. bóklegri tilsögn í höfuðatriðum prédíkanarfræðinnar, trúkennslufræðinnar, sálgæzlufræðinnar og helgisíðafræðinnar,
 - b. verklegri tilsögn í barnaspurningum og ræðugerð ásamt ræðuflutningi.
7. Í sérnámi því, er stúdent velur sér í samráði við kennara úr kennslugreinum þeim, sem taldar eru í 1.—4. lið.
 Þá veitist og stúdentum tilsögn í kirkjurétti.
 Skriflegar æfingar skulu haldnar með þeim stúdentum, sem lengst eru komnir í öllum þeim námsgreinum, sem skriflegt próf er haldið í.

30. gr.

Í læknadeildinni er kennsla veitt í þessum greinum:

- a. Til embættisprófs í læknisfræði:
 1. Efnafraeði. Kennslan er bókleg í ólífrænni og lífrænni efnafraeði og verkleg í ólífrænni efnarannsókn.
 2. Líffærafraeði. Kennslan er bókleg og verkleg. Við bóklegu kennsluna skal eftir fongum nota uppdrætti og sýnishorn af líkamspörtum. Verklega kennslan er fólgin í líkskurðaræfingum og skulu stúdentar leggja fram skilríki fyrir því, að þeir hafi samvirkusamlega tekið þátt í æfingunum, áður en þeir ganga undir fyrra hluta embættisprófs.
 3. Lífeðlisfræði. Kennslan er bókleg og verkleg. Við bóklegu kennsluna skal eftir fongum nota áhöld og tilraunir, en verklega kennslan er fólgin í æfingum á lífrænni efnarannsókn í rannsóknarstofu.
 4. Meinafraeði. Kennslan er bókleg og verkleg. Skal nota við hana eftir fongum sýnishorn af sjúkum líffærum. Auk almennrar sjúkdómafraeði skal kenna aðalatriðin í sjúkdómafraeði líffæra. Verklega skal æfa nemendur í rannsókn dánarorsaka.

Í sóttkveikjufræði skal kenna aðalatriðin. Kennslan er bæði bókleg og verkleg.

5. Heilbrigðisfræði. Kennslan er bókleg. Eftir fongum skal sýna áhöld og þegar því verður við komið nauðsynlegar heilsufræðirannsóknir æfðar í rannsóknarstofu. Stúdentar skulu kynna sér aðferðina við kúabólusetningu hjá lögskipuðum bólusetjara í Reykjavík.
6. Handlæknisfræði. Kennslan er bókleg, skrifleg og verkleg. Skriflega kennslan er fólgin í æfingum með eldri stúdentum í því að skrifa ritgerðir um ákveðin verkefni í þessari grein og í því að semja skriflegar lýsingar á sjúklíngum. Verklega kennslan er fólgin í leiðbeining í rannsókn sjúklínga og meðferð, og skurðæfingum á líkum.

Nota skal eftir fongum við kennsluna það verkefni, sem fæst við ókeypis læknishjálp háskólans og í sjúkrahúsum.

47

30. júní

7. Lyflæknisfræði. Kennslan er bókleg, skrifleg og verkleg og fer fram á svipaðan hátt og í handlæknisfræði. Nota skal einnig eftir föngum alla þá verklega fræðslu, sem unnt er að fá í opinberum sjúkrahúsum í grennd við bæinn.
8. Fæðingarfræði. Kennslan er bókleg og verkleg. Verklega kennslan fer fram með æfingum á líkani.
9. Lyfjafræði. Kennslan er bókleg og verkleg. Við bóklegu kennsluna skal nota safn af lyfjum og lyfjaefnum. Verklega kennslan fer fram í lyfjabúðum í Reykjavík og er fólgin í æfingum í að búa til lyf.
10. Réttarlæknisfræði. Kennslan er bókleg og skrifleg. Við bóklegu kennsluna skal eftir föngum nota sýnishorn. Skriflega kennslan er fólgin í æfingum í að semja skýrslur um réttarlæknisfræðileg efni. Einnig skal gefa stúdentum kost á að vera við, þegar réttarkrufning fer fram.
11. Augnsjúkdómafræði. Kennslan er bókleg og verkleg. Verklega kennslan er fólgin í æfingum við ókeypis lækning háskólans í þess konar sjúkdómum.
12. Háls-, nef- og eyrnasjúkdómafræði. Kennslan er bókleg og verkleg og fer fram á svipaðan hátt og kennslan í augnasjúkdómafræði.
13. Tannlæknisfræði. Kennslan er verkleg æfing í tannútdrætti og fylling tanna og fer fram við ókeypis tannlækningar háskólans.
14. Minnstu kröfur um verklegt nám eru sem hér segir:

Til miðhluta:	3 mánuðir	í handlæknisdeild,
	3	— í lyflæknisdeild,
	2	— í rannsóknarstofu,
	1	— í röntgendeild.
Til síðara hluta:	1½ mánuður	í lyflæknisdeild,
	1½	— í handlæknisdeild.

Skulu stúdentar leggja fram skilríki um þetta nám, um leið og þeir innrita sig til embættisprófs.

b. Til prófs í tannlækningum:

1. Tannsmíði.
2. Tannfylling.
3. Krónu- og brúargerð.
4. Tannrétting.
5. Tannsjúkdómar.
6. Munnsjúkdómar.
7. Munnsjúkdómaaðgerðir.
8. Tannsjúkdómaaðgerðir.
9. Munnsjúkdómavitjun.

Kennslan er bæði munnleg og verkleg.

31. gr.

Í laga- og hagfræðideildinni eru kenndar þessar greinar:

1. Almenn lögfræði og persónuréttur.
2. Sifja- og erfðaréttur.
3. Kröfu- og hlutaréttur.
4. Sjó- og félagaréttur.
5. Stjórnlagafraði.
6. Stjórnarfarsréttur.
7. Þjóðaréttur.
8. Refsiréttur.

9. Réttarfar.
10. Réttarsaga.
11. Lögfræðileg skjalaritun og æfingar í úrlausn raunhæfra verkefna.
12. Þjóðhagfræði almenn.
13. Þjóðhagfræði hagnýt.
14. Rekstrarhagfræði almenn.
15. Iðnaðarrekstrarfræði.
16. Verzlunarrekstrarfræði.
17. Bankarekstrarfræði.
18. Fjármálafræði.
19. Tölfræði.
20. Íslensk haglýsing.
21. Bókfærsla og endurskoðun.
22. Viðskiptareikningur.
23. Erlend tungumál og bréfaskriftir.
24. Vélritun.

47

30. júní

Skriflegar æfingar skulu vera í þeim greinum, sem sérstakt skriflegt próf er haldið í.

32. gr.

Í heimspekideildinni skal kenna:

1. Heimspeki.
 - a. Í forspjallsvisindum almenna sálarfræði, rökfræði og annaðhvort undirstöðuatriði siðfræðinnar eða valda kafla úr heimspekisögunni. Kennslan er bókleg og fer fram með fyrirlesturum og yfirheyrslum.
 - b. Almenna heimspeki. Kennslan fer fram með fyrirlesturum.
2. Íslenska málfræði. Kennslan miðar að því að veita nemendum nákvæma þekkingu á öllum greinum íslenskrar málfræði (hljóðfræði, beygingafræði, orðmyndunarfræði, setningafræði, stílfræði og bragfræði og sögu málsins að fornu og nýju), og skal sérstaklega æfa nemendur í málfræðinni við lestur og skýring íslenskra rita, fornra og nýrra.
3. Bókmenntasögu og skýring íslenskra bókmennta. Kennslan miðar að því að veita nemendum nákvæma þekkingu á bókmenntum Íslendinga frá elztu tímum til vorra daga.
4. Sögu og menningarsögu Íslendinga. Kennslan miðar að því að veita nákvæma þekkingu á sögu Íslands að fornu og nýju eftir heimildum.
5. Ensku, frönsku, latínu og þýzku. Kennslan miðar að því að veita stúdentum haldgóða þekkingu í þessum tungumálum, með það fyrir augum, að þeir geti lokið prófum baccalaureorum artium samkv. 52. gr.

33. gr.

Háskólinn veitir kennslu til fyrra hluta prófs í verkfræði. Námsgreinar eru þessar:

1. Stærðfræði.
2. Almenn aflfræði.
3. Rúmmyndafræði.
4. Teiknun.
5. Eðlisfræði.
6. Efnafræði.
7. Jarðfræði.

47

30. júní

IV. Próf.

34. gr.

Öll lögskipuð háskólapróf, undirbúningspróf og fullnaðarpróf skulu að jafnaði haldin í síðasta mánuði kennslumisseris.

Háskólakennarar standa fyrir prófum, hver í sinni grein, en deild ræður fyrir-
komulagi prófa sinna.

Munnleg próf skulu haldin í heyranda hljóði.

35. gr.

Stúdentar mega ganga undir próf, þegar þeim sýnist, þó að því áskildu, að farið sé eftir fyrirmælum þeim, sem einstakar háskóladeildir kunna að hafa sett um það, hvað lengstur eða skemmstur tími megi líða milli þess, að einstakir hlutar prófs í deildinni eru teknir, eða hversu löngu námi stúdent þurfi að hafa lokið, áður en hann má ljúka tilteknu prófi.

36. gr.

Þeir, sem vilja ganga undir embættispróf, skulu tilkynna ritara það að minnsta kosti 3 vikum áður en próf byrjar. Um leið og þeir gefa sig fram, skulu þeir gjalda 20 kr. til háskólasjóðs, og tekur ritari við gjaldinu. Um leið skulu þeir afhenda ritara gjald fyrir prófskírteini, sbr. 46. gr., en það gjald endurgreiðist þeim, ef þeir standast eigi prófið eða ljúka því ekki.

Stúdent greiði prófgjaldið svo oft sem hann segir sig til embættisprófs.

Hætti stúdent við að taka próf eftir að hann hefur látið innrita sig til prófs, á hann heimting á að fá prófgjaldið endurgoldið, hafi hann gefið sig fram við ritara áður en prófið byrjar.

Gangi stúdent frá embættisprófi, verður honum ekki endurgoldið prófgjaldið.

37. gr.

Hafi stúdent byrjað á prófi, en gengið frá því, getur hann ekki gefið sig fram til prófs að nýju fyrir en eftir eitt misseri.

38. gr.

Við próf þau, er koma til greina við einkunnargjafir til fullnaðarprófs, skulu vera tveir prófdómarar, og skal annar þeirra að minnsta kosti vera utanháskóla-
maður.

Stjórnarráðið skipar prófdómara þá, sem ekki eru háskólakennarar, eftir til-
lögum háskóladeildar, og skulu þeir gegna starfinu í 6 ár.

Stjórnarráðið ákveður borgun þeim til handa, eftir tillögu háskólaráðs.

Deildarforseti kveður til deildarprófdómara.

Við próf þau, er koma ekki til greina við einkunnargjafir fullnaðarprófs, eru ekki
prófdómarar, en bókfæra skal nafn stúdents og prófseinkunn.

39. gr.

Rektor setur menn til að gæta kandidateanna við hinar skriflegu úrlausnir.

Óheimilt er kandidatetum að veita hjálp eða leita hjálpar til hinna skriflegu úr-
lausna. Þeim er óheimilt að tala saman, og þeir mega ekki hafa aðrar bækur hjá
sér en deild þeirra leyfir, og skulu þær bækur, sem hver kandidate notar, rannsaka-
aðar fyrir fram. Kandidatetar mega ekki heldur fá leyfðar bækur léðar hverir hjá öðr-
um. Brot gegn ákvæðum þessum varða rekstri frá prófi.

Kandidatarnir verða að vera komnir í sæti sín áður en verkefnið til skriflegrar 47
úrlausnar er lesið upp. 30. júní

Skriflegu prófi í hverri deild skal lokið að minnsta kosti viku áður en munnlegu próf byrjar.

40. gr.

Sérstök einkunn er gefin fyrir hverja úrlausn. Einkunn fer bæði eftir þekkingu þeirri, sem úrlausnin lýsir, og niðurskipun og meðferð efnisins.

Deildarforseti tilkynnir kandidötum einkunnir þær, er þeir hafa hlotið fyrir hinar skriflegu úrlausnir, áður en munnlega prófið byrjar.

41. gr.

Prófandi og prófdómarar velja í sameiningu úrlausnarefni í hverri grein hins skriflega prófs, en munnlegum úrlausnarefnum ræður prófandi einn.

42. gr.

Prófandi og prófdómarar dæma í sameiningu um úrlausn í prófgrein hverri. Hver um sig gefur einkunn fyrir úrlausnina.

43. gr.

Deildarforseti hlutast til um að úrlausnarefni í hverri prófgrein, séreinkunnir og aðaleinkunn sé færð í sérstaka bók, er prófandi og prófdómarar undirskrifa að loknu prófi.

44. gr.

Prófendur og prófdómarar gefa eftirfarandi einkunnir í prófgrein hverri fyrir hverja úrlausn skriflega eða munnlega:

16 stig =	ágætlega,
13 — =	dável,
8 — =	vel,
5 — =	miður vel,
÷ 11 — =	illa,
÷ 22 — =	afarilla.

Meðaltalið af hinum gefnu einkunnum er séreinkunn í greininni. Prófandi skýrir kandidat frá greinareinkunn að loknu prófi í greininni.

45. gr.

Aðaleinkunnir eru:

Ágætiseinkunn (laudabilis et quidem egregie).

Fyrsta einkunn (laudabilis).

Önnur betri einkunn (haud illaudabilis I. gradus).

Önnur lakari einkunn (haud illaudabilis II. gradus).

Til aðaleinkunnar þarf þennan stigafjölda:

1. Til ágætiseinkunnar	14½	} Margfaldað með tölu séreinkunna.
2. — fyrstu einkunnar	10½	
3. — annarar betri einkunnar	6½	
4. — annarar lakari einkunnar	5	

Í þeim deildum, þar sem embættispróf er ekki tekið í einu lagi, telst sá stúdent eigi hafa staðizt prófið, sem nær eigi annarri lakari einkunn í hverjum hluta prófsins fyrir sig.

Ef einhver fær einkunnina afarilla, stenz hann eigi prófið.

47

30. júní

Að loknu embættisprófi skal kandiðat fengið prófskírteini. Gjald fyrir skírteinið er 25 kr., er rennur í Háskólasjóð. Deildarforseti skrifar undir skírteinið.

46. gr.

47. gr.

Próf í guðfræðideild.

A. Undirbúningspróf í grísku.

Stúdentum er heimilt að ganga undir próf þetta eftir eins misseris nám við háskólann.

Prófið er aðeins munnlegt. Skulu þeir stúdentar, sem undir prófið ganga, hafa að minnsta kosti lesið 100 (Teubner) blaðsíður í almennri grísku og Markúsarguðspjalli, og skal ávallt prófað í hvor tveggja grískunni.

Enginn stentz prófið, ef hann nær ekki einkunninni miður vel. Kennarinn í grísku prófar og dæmir um úrlausnirnar ásamt einum af kennurum guðfræðideildarinnar.

Kennarinn lætur af hendi prófvottorð endurgjaldslaust.

B. Embættispróf í guðfræði.

Áður en kandiðat segir sig til embættisprófs, skal hann hafa lokið prófi í grísku. Svo skal hann og sýna vottorð um, að hann hafi fært sér í nyt kennslu þá, sem veitt er í þeim námsgreinum, sem nefndar eru í 29. gr. og ekki er prófað í sérstaklega. Enn fremur skal hann a. m. k. þrem mánuðum áður en próf hefst að öðru leyti skila ritgerð um efni úr sérnámi sínu í samráði við kennarana, og gengur hann þá ekki undir annað skriflegt próf í þeirri grein.

Prófið er að öðru leyti haldið í þessum námsgreinum:

1. Í gamlatestamentisfræðum.
2. – nýjatestamentisfræðum.
3. – samstæðilegri guðfræði.
4. – kirkjusögu.
5. – barnaspurningum.
6. – prédikun.
7. – almennri trúarbragðafræði, þegar deildin ákveður.

Prófið í 4 fyrstu prófgreinunum er bæði skriflegt og munnlegt, í 5. og 6. prófgrein verklegt og í 7. aðeins munnlegt.

Barnaspurningar fara fram með þeim hætti, að kandiðatarnir spyrja börn í heyranda hljóði út úr efni, sem þeim hefur verið tilkynnt degi áður en spurningarnar fara fram.

Prédikun semja kandiðatarnir út af tilteknum texta og flytja hana í heyranda hljóði í kirkju að loknu prófi í öllum prófgreinum.

Prédikunartexta fá kandiðatarnir hálfum mánuði áður en skriflegt próf byrjar, og skulu þeir afhenda deildarforseta prédikunina að viku liðinni.

Fyrir ritgerð úr sérnámi og munnlegar úrlausnir í nýjatestamentisfræðum skal gefa tvöfalda einkunn.

48. gr.

Próf í læknadeild.

A. Embættispróf í læknisfræði.

Embættisprófinu skal skipt í þrennt.

Áður en kandiðat segir sig til fyrsta hluta prófsins skal hann hafa lokið undirbúningsprófi í efnafræði.

Prófið í efnafræði er bæði munnlegt og verklegt. Skal taka meðaltal af eink-

unnunum fyrir báðar úrlausnirnar og telja sem eina einkunn, sem telst til aðaleinkunnar við embættispróf. 47

30. júní

Prófgreinar í fyrsta hluta embættisprófs eru þessar:

1. Liffærafræði (anatomia).
 2. Lifeðlisfræði (physiologia).
- Prófið er aðeins munnlegt.

Prófgreinar í öðrum hluta embættisprófs eru þessar:

1. Sjúkdómafræði (pathologia).
 2. Lyfjafræði (pharmacologia).
- Prófið er aðeins munnlegt.

Prófgreinar í þriðja hluta embættisprófs eru þessar:

- a. Skriflegar prófgreinar:
 1. Handlæknisfræði (chirurgia).
 2. Lyflæknisfræði (medicina).
- b. Munnlegar prófgreinar:
 1. Handlæknisfræði.
 2. Lyflæknisfræði.
 3. Fæðingarfræði (ars obstetricia).
 4. Heilbrigðisfræði (hygienica).
 5. Réttarlæknisfræði (medicina forensis).
- c. Verklegar prófgreinar:
 1. Handlæknisvitjun (clinica chirurgica).
 2. Lyflæknisvitjun (clinica medicinalis).

Velja skal við og við úrlausnarefni úr sérfræðigreinum þeim, sem kenndar eru í læknadeildinni, annaðhvort við skriflega, munnlega eða verklega prófið.

Prófi í handlæknisvitjun er hagað svo, að hver kandidat rannsakar sjúkling með handlæknissjúkdóm, í viðurvist prófanda og prófdómara og skýrir, þegar er rannsókninni er lokið, frá því, hvernig sjúkdómurinn hefur hagað sér og hvernig hann lýsir sér. Heimilt er að verja 1 klukkustund til nefndrar rannsóknar.

Prófi í lyflæknisvitjun er hagað á sama hátt.

Hver sá stúdent stenzst eigi prófið, sem nær eigi annarri lakari einkunn í skriflegri og munnlegri handlæknisfræði og skriflegri og munnlegri lyflæknisfræði.

Eigi má líða lengur en 6 kennslumisseri milli undirbúningsprófs og fyrsta hluta, 5 kennslumisseri milli fyrsta hluta og miðhluta og 5 kennslumisseri milli miðhluta og síðasta hluta. Ef lengur líður á milli, eru undangengnir prófhlutar ógildir. Undanþágu má veita, ef stúdent hefur verið veikur, enda sé það staðfest af lækni háskólans.

Ef svo stendur á við gildistöku þessara reglugerðarákvæða, að lengra hefur liðið milli prófa en hér er gert ráð fyrir, hefur það engin áhrif á þá hluta embættisprófs, sem stúdentar hafa þegar lokið, og þótt lengra sé liðið en hér er gert ráð fyrir, skal eigi tekið tillit til þess í fyrstu tvö skipti, er prófað verður eftir að ákvæði þessi öðlast gildi.

Ef kennarar læknadeildar verða sammála um, að stúdent sé vegna persónulegra ágalla, eiturlyfjanotkunar eða annarrar alvarlegrar óreglu eigi hæfur til þess að verða læknir, einkum ef talið er, að hætta muni stafa af honum, geta þeir neitað honum um að ganga undir próf eða vísað honum úr deildinni.

Til þess að slík ráðstöfun sé framkvæmd, þurfa a. m. k. þrjú kennarar að hafa kennt viðkomandi stúdent og vera allir sammála um óhæfi hans. Skulu þeir gera grein fyrir ástæðum sínum á deildarfundi, og verður tillaga þeirra eigi talin sam-

47 þykkt, nema allir próffessorar og dósentar, ásamt föstum kennurum í geðveikralækningum og lyfjafræði veiti henni samþykki sitt.

Kennslumálaráðuneytinu skal tilkynnt, þegar slík ráðstöfun er gerð.

B. Próf í tannlækningum.

Áður en stúdent hefur nám í tannlækningum, skal hann hafa lokið miðhlutaprófi í læknisfræði.

Eftir þriggja missera nám skal hann hafa lokið prófi í tannsmíði. Prófið er bæði verklegt og munnlegt.

Eftir fjögurra missera nám skal lokið prófi í öðrum prófgreinum, en þær eru þessar:

1. Tannfylling, verklegt próf.
2. Krónu- og brúargerð og tannrétting, munnlegt.
3. Tannsjúkdómar, munnlegt.
4. Munnsjúkdómar, munnlegt.
5. Munnsjúkdómaaðgerðir, verklegt.
6. Tannsjúkdómavitjun, verklegt.
7. Munnsjúkdómavitjun, verklegt.

49. gr.

Próf í laga- og hagfræðideild.

A. Embættispróf í lögfræði.

Embættisprófinu skal skipt í tvennt, fyrra hluta og síðara hluta.

Prófgreinar í fyrra hluta embættisprófs eru þessar:

1. Almenn lögfræði og persónuréttur.
2. Sifja- og erfðaréttur.
3. Stjórnlagfræði.
4. Þjóðaréttur.
5. Réttarsaga.
6. Þjóðhagfræði.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt í 2. og 3. prófgrein, en aðeins munnlegt í hinum.

Prófgreinar í síðara hluta embættisprófs eru þessar:

1. Kröfu- og hlutaréttur.
2. Sjó- og félagaréttur.
3. Refsiréttur.
4. Stjórnarfarsréttur.
5. Réttarfar.
6. Raunhæft verkefni, þar sem til úrlausnar koma atriði úr sem flestum fyrrnefndum prófgreinum, bæði í fyrra og síðara hluta embættisprófs, nema 5. og 6. grein fyrra hluta.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt í 1., 3. og 5. prófgrein, aðeins munnlegt í 2. og 4. prófgrein og skriflegt í 6. prófgrein.

Áður en kandidatinn segir sig til síðara hluta prófsins skal hann leggja fram skilríki fyrir því, að hann hafi samvirkusamlega tekið þátt í æfingum í bókhaldi, vélritun og lögfræðilegri skjalritun. Enn fremur skal hann leggja fram skilríki fyrir því, að hann hafi unnið í lögfræðiskrifstofu undir handleiðslu lögfræðings með embættisprófi um a. m. k. tveggja mánaða skeið.

B. Fullnaðarpróf í viðskiptafræði.

47

30. júní

Prófgreinar eru þessar:

1. Rekstrarhagfræði skrifleg.
2. Rekstrarhagfræði almenn.
3. Þjóðhagfræði skrifleg.
4. Þjóðhagfræði almenn.
5. Þjóðhagfræði hagnýt og fjármálafræði.
6. Iðnaðarrekstrarfræði.
7. Verzlunarrekstrarfræði.
8. Bankarekstrarfræði.
9. Lögfræði I. Yfirlit um borgararétt.
10. Lögfræði II. Kaflar úr kröfurétti og félagarétti.
11. Íslenszk haglýsing.
12. Tölfræði.
13. Bókfærsla almenn.
14. Samning og gagnrýni efnahagsreikninga.
15. Bókfærsla, verkleg, og endurskoðun.
16. Viðskiptareikningur.
17. Enska.
18. Þýzka og franska.
19. Ritgerð um hagfræðilegt efni, er hagfræðikennarar deildarinnar fá kandiðat-inum til meðferðar.

Auk ritgerðarinnar og skriflegrar rekstrarhagfræði og þjóðhagfræði er prófið skriflegt í 12., 13., 15. og 16. prófgrein, bæði skriflegt og munnlegt í 17. og 18. prófgrein, en munnlegt í hinum. Efni í ritgerð skal fengið kandiðötunum í lok fjórða misserisins, er þeir stunda nám í viðskiptafræðum í deildinni.

Í 6., 7., 8., 9., 12., 13., 14. og 16. prófgrein skulu haldin sérstök próf í lok hvers kennslumisseris, og er stúdentum heimilt að ganga undir próf í þessum greinum, þá er þeim sýnist, og endurtaka þau á misserisfresti. Próf þessi teljast til fullnaðarprófsins, þótt þau séu ekki tekin samtímis því. Áður en stúdent tekur þátt í verklegum æfingum í bókfærslu og endurskoðun, skal hann hafa lokið prófi í almennri bókfærslu og hlotið að minnsta kosti einkunnina miður vel.

Áður en kandiðatinn segir sig til fullnaðarprófs, skal hann afhenda prófritgerð sína vélritaða og leggja fram skilríki um það, að hann hafi samvizkusamlega tekið þátt í æfingum í rekstrarhagfræði og þjóðhagfræði, m. a. haldið eitt erindi um efni úr hvorri greininni fyrir sig og afhent kennaranum það vélritað, og í verklegri bókfærslu og endurskoðun. Enn fremur skal kandiðatinn leggja fram skilríki fyrir því, að hann hafi tekið þátt í námskeiði í vélritun og öðlazi nokkra leikni í því að vélrita.

Nái kandiðatinn ekki einkunninni miður vel í 1., 2., 3., 4., 14. og 15. prófgrein, stentz hann ekki fullnaðarprófið. Við útreikning aðaleinkunnar reiknast einkunnir í 1., 2., 3., 4. og 19. prófgrein tvöfaldar.

50. gr.

Próf í heimspekilegum forspjallsvísindum.

Stúdentum er heimilt að ganga undir próf þetta eftir tveggja missera nám við háskólann, en skylt að hafa lokið því að minnsta kosti tveim misserum áður en þeir ganga undir fullnaðarpróf. Stúdentum í verkfræðideildinni er þó ekki skylt að taka próf þetta.

Prófið er aðeins munnlegt. Enginn stentz prófið, ef hann nær ekki einkunninni miður vel. Kennarinn dæmir einn um úrlausnina.

- 47 Prófið fer fram í síðasta mánuði kennslumisseris.
 30. júní Prófið má endurtaka á misserisfresti. Kennarinn lætur af hendi prófvottorð endurgjaldslost.

51. gr.

Próf í íslenskum fræðum.

Prófgreinar eru þessar:

1. Málfræði og saga íslenzkrar tungu.
2. Íslenzk bókmenntasaga og ritskýring.
3. Saga og menningarsaga Íslendinga.

Lokapróf eru tvenns konar:

- a. Kennarapróf.
- b. Meistarapróf.

A. Kennarapróf.

Kennarapróf skiptist í tvennt.

Fyrri hluti:

Prófið fer fram í öllum þrem prófgreinum, samkvæmt nánari reglum, er kennararnir í íslenskum fræðum selja, og er bæði skriflegt og munnlegt. Aðaláherzla skal lögð á það að reyna, hvornig nemandinn hafi fært sér í nyt þá kennslu, sem hann hefur átt kost á, og hæfni hans til framhaldsnáms.

Engum nemanda er heimilt að ganga undir fyrri hluta prófs fyrir en fjórum misserum eftir að hann hefur innritast í heimspekideild. Vilji hann taka prófið síðar en að 6 misserum liðnum frá innritun, þarf til þess einróma samþykki kennaranna í íslenskum fræðum. Standist nemandi ekki prófið, má hann endurtaka það eftir 2 misseri. En reynist hann þá ekki hæfur, hefur hann fyrirgert rétti sínum til þess að ganga undir lokapróf.

Síðari hluti:

Kandídatinn skal eigi síðar en þrem misserum áður en hann gengur undir prófið hafa valið sér, í samráði við kennarana, hæfilega afmarkað svið í einni af prófgreinunum (kjörsvið), sem hann kynnir sér út í æsar.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt í hverri grein. Að því loknu skal kandi-datin semja ritgerð um eitthvert atriði úr kjörsviði sínu, sem kennarar taka til, og er honum heimilt að verja til hennar hálfum mánuði.

Einkunnir eru gefnar bæði fyrir munnlega og skriflega úrlausn í hverri prófgrein, og auk þess tvöföld einkunn fyrir ritgerðina, alls 8 einkunnir. Enn fremur skal telja meðaleinkunn úr fyrri hluta prófi með sem tvöfalda einkunn, svo að einkunnirnar til kennaraprófs verða alls 10.

Að öðru leyti gilda bæði um fyrri og síðara hluta þessa prófs hin almennu ákvæði um embættispróf í háskólanum.

B. Meistarapróf.

Kandídotum, sem leyst hafa af hendi kennarapróf í íslenskum fræðum, er heimilt að ganga undir þetta próf. Þeir velja sér að viðfangsefni eina af hinum þrem prófgreinum, en innan þeirrar greinar nánar afmarkað svið (kjörsvið), sem þeir skulu rannsaka visindalega. Eftir að kandi-dat hefur gengið undir munnlegt einkapróf (tentamen) hjá aðalkennara sínum, til þess að sýna, að hann hafi aflað sér nægilegrar almennrar þekkingar í sérgrein sinni, velur hann sér í samráði við kennarana verkefni úr kjörsviði sínu og semur um það ritgerð. Hann ræður sjálfur, hversu langan tíma hann tekur til ritgerðarinnar, enda sé hún vönduð að öllum frágangi. Kennararnir í íslenskum fræðum dæma einir um þetta próf. Einkunnir fyrir það eru hæfur (admissus) og ágætlega hæfur (admissus cum egregia laude).

Þeim stúdentum, sem byrjað hafa nám áður en ákvæði þessi gengu í gildi, er heimilt að ganga undir meistaraþróf samkvæmt hinum eldri reglum.

47
30. júní

52. gr.

B. A. próf.

Prófgreinar eru þessar:

1. Íslenska.
2. Enska.
3. Franska.
4. Latína.
5. Þýzka.

Nemandi, er gengur undir B. A. próf, verður að sameina þrjár námsgreinar á þann hátt, að hann taki samtals 6 stig í þrem námsgreinum, í íslenzku þó ekki minna en 3, hafi nemandi valið sér hana, en hvert stig er miðað við ákveðnar þekkingar-kröfur: 1 stig táknar minnstu kröfur, 2 stig meira, 3 stig mestar kröfur. Próf í forspjallsvisindum er reiknað 1 stig. Próf í tungumálum er bæði skriflegt og munnlegt, og verður aðaláherzla lögð á, að nemandi verði leikinn í að tala og rita nýju málin og öðlast nokkura þekking í bókmenntum þessara mála.

53. gr.

Undirbúningspróf í verkfræði.

Prófinu skal skipt í tvennt. Áður en stúdent segir sig til fyrra prófsins skal hann leggja fram skilríki um það, að hann hafi lokið verklegum æfingum í efnafræði og uppdráttum, samkv. reglum, er háskólinn setur.

Prófgreinar í fyrra prófinu eru þessar:

- a. Skriflegar prófgreinar.
 1. Stærðfræði.
 2. Rúmmyndafræði.
 3. Efnafræði.
- b. Munnlegar prófgreinar.
 1. Stærðfræði.
 2. Rúmmyndafræði.
 3. Efnafræði.
 4. Jarðfræði (annaðhvert ár).

Áður en stúdent segir sig til síðara prófsins, skal hann leggja fram skilríki um það, að hann hafi fullgert þá uppdrætti, sem háskólinn setur þeim að gera til fyrra hluta prófs í verkfræði, og lokið verklegum æfingum í eðlisfræði.

Prófgreinar í síðara prófinu eru þessar:

- a. Skriflegar prófgreinar.
 1. Stærðfræði.
 2. Rúmmyndafræði.
 3. Almenn aflfræði.
 4. Eðlisfræði.
- b. Munnlegar prófgreinar.
 1. Stærðfræði.
 2. Rúmmyndafræði.
 3. Almenn aflfræði.
 4. Eðlisfræði.
 5. Jarðfræði (annaðhvert ár).

Einkunnir eru gefnar fyrir bæði munnlegar og skriflegar úrlausnir í hverri grein. Við fyrra prófið er auk þess gefin einkunn fyrir frágang við skriflegar úrlausnir og

47 við síðara prófið einkunn fyrir teiknun og frágang við skriflegar úrlausnir. Í skriflegri rúmmyndafræði, munnlegri stærðfræði, munnlegri rúmmyndafræði og í frágangi við skriflegar úrlausnir skal gefa eina einkunn í hverri grein, meðaltal af þeim einkunnum, sem stúdentinn hlýtur við fyrra og síðara prófið. Í teiknun og skriflegri og munnlegri eðlisfræði skal gefa tvær einkunnir. Einkunnir við bæði prófin verða þá samtals 17.

Fyrir hverja úrlausn, skriflega eða munnlega, skal gefa einkunnir eftir Örstedskerfi:

ágætlega	=	8	stig
ágætlega	÷	7 $\frac{2}{3}$	—
dável	+ =	7 $\frac{1}{3}$	—
dável	=	7	—
dável	÷	6 $\frac{1}{3}$	—
vel	+ =	5 $\frac{2}{3}$	—
vel	=	5	—
vel	÷	3 $\frac{2}{3}$	—
laklega	+ =	2 $\frac{1}{3}$	—
laklega	=	1	—
laklega	÷	1 $\frac{2}{3}$	—
illa	+ = ÷	4 $\frac{1}{3}$	—
illa	= ÷	7	—
illa	÷	12 $\frac{1}{3}$	—
afarilla	+ = ÷	17 $\frac{2}{3}$	—
afarilla	= ÷	23	—

Aðaleinkunnir eru:

Ágætiseinkunn.

Fyrsta einkunn.

Önnur einkunn.

Til aðaleinkunnar þarf þennan stigafjölda:

1. Til ágætiseinkunnar	7,50	} Margfaldað með tölu séreinkunna.
2. — fyrstu einkunnar	6,00	
3. — annarrar einkunnar	4,00	

54. gr.

Háskólaráðinu er heimilt, eftir tillögum háskóladeildar, að fjölga hvort heldur kennslugreinum eða prófgreinum, svo og eftir atvikum að vikja lítilsháttar frá settum reglum um kennslu eða próf.

Hins vegar verður hvorki kennslugreinum né prófgreinum fækkað án samþykkis kennslumálaráðuneytisins.

V. Doktorar.

55. gr.

Háskóladeildirnar hafa hver um sig rétt til að veita doktorsnafnbót, og er slík nafnbót veitt annaðhvort í heiðursskyni eða að undangengnu prófi. Doktorsnafn í heiðursskyni verður þó eigi veitt, nema með samþykki háskólaráðs.

Háskólaráðið setur reglur um doktorspróf.

56. gr.

Að jafnaði skal sá, er æskir doktorsnafnbót, hafa lokið embættisprófi. Umsóku hans skal stíluð til háskólaráðs. Umsókninni á að fylgja visindaleg ritgerð, og sendir háskólaráðið hlutaðeigandi háskóladeild ritgerðina til álita og umsagnar.

Nú er ritgerð talin fullnægja þeim kröfum, sem gera ber til slikra vísindalegra ritgerða, og skal umsækjandi þá láta prenta hana. Háskólinn á heimting á allt að 100 eintökum ókeypis. Síðan skal doktorsefnið verja hana í háskólanum í heyranda hljóði, á þeim degi, sem deildin ákveður. Ritgerðin sé prentuð að minnsta kosti fjórum vikum áður en hin munnlega vörn fer fram.

Teljst vörnin fullnægjandi, fær rektor og deildarforseti honum doktorsvottorð. Fyrir vottorðið greiðir doktorinn 100 krónur, sem renna í háskólasjóð.

57. gr.

Hver sá, sem hlotið hefur doktorsnafnbót, hefur rétt til að halda fyrirlestra í vísindagrein sinni, en tilkynni það háskólaráðinu. Háskólaráðið getur veitt öðrum en doktorum sams konar leyfi.

Misbeiti doktor eða leyfishafi fyrirlestrarétti sínum, getur háskólaráðið svipt hann þeim rétti.

Háskólinn leggur til ókeypis húsnæði, að svo miklu leyti, sem lögskipuð kennsla leyfir.

VI. Vísindaleg verðlaun.

58. gr.

Um úthlutun vísindalegra verðlauna fer eftir því, sem stofnskrár eða önnur þar að lútandi ákvæði áskilja.

VII. Fjármál.

59. gr.

Stjórnarráðið ávísar háskólaráðinu í upphafi hvers árs, fyrir eitt ár í senn, fjárupphæðum þeim, sem veitlar eru háskólanum í fjárlögum. Féð skal standa á vöxtum og vextir tilfærast á reikningi hvers árs.

60. gr.

Háskólaráðið hefur yfirumsjón með sjóðum þeim og öðrum eignum, sem háskólinn á.

61. gr.

Háskólaráðið ráðstafar fé því, sem háskólinn hefur til umráða, hvort heldur úr ríkissjóði eða öðrum sjóðum, innan þeirra takmarka, sem lög eða stofnskrár setja. Þó skal leita álits hlutaðeigandi háskóladeildar áður en ráðstafað er fé til útgáfu kennslubóka eða styrktarfé handa námsmönnum.

62. gr.

Háskólaráðið gerir stjórnarráðinu skilagrein fyrir fé því, er það hefur haft til umráða umliðið ár, innan loka næstkomandi febrúarmánaðar.

63. gr.

Þeir stúdentar, sem æskja styrks af fé, sem háskólinn hefur til umráða í því skyni, skulu í desembermánuði ár hvert senda háskólaráðinu bónarbréf og láta fylgja því vottorð um ástæður þeirra, á prentuðu eyðublaði, sem fæst í skrifstofu ritara. Nú versna hagir stúdents, sem hefur eigi sótt um styrk í desembermánuði, og má hann þá sækja um styrk fyrir hina síðari styrkúthlutun.

Aðeins iðnir, reglusamir og efnalitlir stúdentar geta búizt við að fá styrk, hvort heldur námsstyrk eða húsaleigustyrk. Stúdentar þeir, sem ekki hafa lokið prófi í forspjallsvísindum, skulu láta fylgja styrkbeiðni sinni vottorð heimspekikennara.

47

30. maí

Fé því, sem lagt er stúdentum úr ríkissjóði sem húsaleigustyrkur, útbýtir háskólaráðið í janúarmánuði.

Námsstyrkjum útbýtir háskólaráðið tvisvar á ári, undir lok hvers kennslumiss-eris. Þó má veita þeim, sem ganga ætla undir embættispróf, námsstyrk um það leyti, sem upplestrartími þeirra byrjar.

Þetta tilkynnist öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í kennslumálaráðuneytinu, 30. júní 1942.

Magnús Jónsson.

Gústav A. Jónasson.

48

30. júní

L Ö G

um verðlagsuppbót á laun embættismanna og annarra starfsmanna ríkisins og ríkisstofnana.

RÍKISSTJÓRI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Greiða skal verðlagsuppbætur á laun embættismanna og annarra starfsmanna ríkis og ríkisstofnana og á eftirlaun og styrktarfé samkvæmt 18. gr. fjárlaga úr ríkissjóði samkvæmt fyrirætlum þessara laga.

Heimilt er lífeyrissjóðum embættismanna, barnakennara og ljósmæðra að greiða verðlagsuppbót á lífeyri á sama hátt. Ríkissjóður endurgreiðir lífeyrissjóðunum upphæðir þær, er þeir greiða samkv. ákvæðum þessum.

Ríkisstjórninni heimilast enn fremur að greiða sérstaka uppbót til þeirra embættis- og starfsmanna, sem hafa undir 650 kr. grunnkaup á mánuði og hafa börn innan 14 ára aldurs á framfæri sínu. Uppbót þessi nemi kr. 300.00 án verðlagsuppbótar fyrir hvert barn á ári og greiðist eftir á missirislega, þó þannig, að samantölgð grunnlaun og uppbót þessi fari eigi fram úr upphæð, sem svarar til 650 kr. grunnlauna á mánuði. Sams konar heimild veitist einnig ríkisstofnunum, sveitar- og bæjarfélögum og stofnunum þeirra.

2. gr.

Hagstofan, eða aðrir, ef lög ákveða svo, gerir yfirlit um breytingar á framfærslukostnaði í Reykjavík 1. dag hvers mánaðar, miðað við meðalverðlag mánuðina janúar—marz 1939.

Vísitölu þessa skal leggja til grundvallar við útreikning verðlagsuppbótar fyrir hvern mánuð.

3. gr.

Verðlagsuppbótin skal nema fullri hækkun vísitölunnar, miðað við grundvöllinn janúar—marz 1939 (= 100). Uppbót greiðist þó ekki af þeim hluta launa, sem er fram yfir 650 kr. á mánuði.

4. gr.

Nú tekur maður laun, eftirlaun eða fasta þóknun fyrir fleira en eitt starf eða hjá fleiri ríkisstofnunum í senn, og skal þá reikna uppbótina af launum samantölgðum og skipta hlutfallslega á þá aðila, sem launin greiða.